

Miks need teised kihutavad kui ainult esimene saab auhinna?

10. september jäi paljudele meelde kui kena päiksepaisteline ilm. See pole lihtsalt võimalik, et sellise ilusa ilmaga oleks toimunud mõni ratsaspordivõistlus! Aga nii see tõesti oli – Lagedil toimus järjekordne Lagedi Derby.

Külamees Aadu avaldas küll arvamust Panso kuulsate sõnadega filmist Vallatud Kurvid, et mis need teised veel seal kihutavad, kui ainult esimene saab karika, aga ju ta ei teadnud, et auhinna jätkus ka teistelegi. Samuti jätkus neid Rae valla parimatele. Tänu siinkohal meie toetajatele Rae vallavalitsusest ja „Tere” Tallinna Piimatööstuse AS-st. Kõigest aga järjekorras.

Kõigil kohalviibijail oli võimalus näha väga erinevaid, kõikvõimaliku moega ja väga uhkeid lilledega kaunistatud hobuste tõkkeid. Derby on võistlus, kus vähemalt pooled takistustest peavad olema looduslikud. Kuid mitte midagi ei tule iseenesest.

Võistlustele eelneval päeval välkusid lalbid ja mürisid saag juba kell 10 hommikul. Maasse löödi poste ja veeti piirdelinte. Nagu kasvavad seemned: nii kerkisid platsile tõkked, üks tõke teise järel. Numbrid, lipud, kobad, keegi läks naelte järgi...

Külavanem **Kai Lasn** sättis ise oma osavate kätega kollase Mesimummu kolmiku nimelise tõkke kõrvale lilled, põllukõrred ja pihlakaoksid kokku üheks uhkeks ikebanakimbuks. Muide - tulemus tuli väga vägev! Tegu oleks nagu tõelise Maailmakarika etapiga!

Ja siis veel banketi tasandamine, ülekäiguraja rehitsemine, fotonäituse ettevalmistamine, allahüpetel maandumispinna korrastamine. Ka külakiik remonditi ära. Aga aitab siinkohal tööde lootelust.

Kui õhtupoolikul siinkirjutajale meelde tuletati, et talgusupp on juba jahtunud ja koduõluga tahaks ära proovimist, oli põhjust viga ruttu heastada. See asjaolu vajaks samuti ära mainimist, et välja tuli otsida 22 supilusikat ja taldrikut...

Nüüd siis võistlusest endast. Kuna derby näol on tegu tõesti väga tehnilise ja võistlejalt äärmiselt suurt, nii enda kui hobuse üle valitsemist nõudva ratsaspordialaga, ei olnud võistlejaid väga palju. Need, kes olid, olid muidugi Tegijad.

Tõsi - paaril neist tekkisid hobusega motiivide konflikt, mis viis selleni, et üks neist rippus peale tõkke ees toimunud hobuse kõrvalepõiget pea alaspidi, jalg samas üle sadula kaare ja seda oma kümme sekundit, et pääseda kukkumisele järgnevast võistlusest väljalangemisest - mis sest, et lõpuks tuli see naganui. Aga nagu juba öeldud: juhtub ikkagi ainult tõelistel Tegijatel!

Linda Randpere ja Wiking.

Foto Ann-Riin Ridbeck.

Natuke kuiva statistikat ka siinkohal. Põhisõidu võitja oli Nuhja tallides treeniniv **Marilis Karin** hobusel **Lakay**. Teiseks jäi Lagedil elav **Riina Seder** hobusel **Ikton** (Lagedi Ratsaspordikool). **Miniderby** võitja oli samuti Lagedil elav **Theresa Dee Torjus** ja **Lakay**. Vot see suur võit võttis suurel mehel. Ülejõe külavanemal, isa Sassil, silmist suured pisarad välja. Ema Lea oleks võinud ühe ta enda valmistatud kaunitest lillekimpudest tütrele kohe koju jätta, siis oleks auhinna jagajatel kergem olnud. Teine koht läks **Linda Randperele** Veskimetsast.

Kuna korraldajatel on kindel soov Eestis selline ratsaspordiala nagu seda on voltizeerimine (hobuse seljas sportvõimlemine) varjusurmast välja tuua, siis otsustasime sellel alal selgitada Eesti parimad. Võitjaks tuli Jüris elav ja Lagedi Ratsaspordikoolis treeniniv **Marit Poltimäe**. Kui te vaid oleksite tema vabakava näinud – milline hoogsus, milline harjutuste sooritamise täpsus! Ja kogu ülikeeruline ja väga tehniline kava sooritati loomulikult galopil. Ega teisedki palju alla jäänud. Teise koha sai **Liia Laas**, kolmas oli **Pille Pajulaid**. Kõik nad on trenniõed seal samas Lagedi Ratsaspordikoolis.

Oli kena ilma ja vahva üritus. Ehk aitasid sellele kaasa ka abivallavanem **Enn Mändi** soojad sõnad ja tervitused võistlejatele enne võistlust. Tundus, et ka puhvetil läks hästi.

Kõigile teadmiseks, et võistluste kohta on avatud interneti kodulehekülg, kus lisaks tulemustele on üleval ka palju pilte. Kui te mahiti saate, kiigake kindlasti sinna: <http://www.capriole.ee/lagediratsaspordikool/uritused/>

lagediderby2006.htm

Palju on küsitud, et mida tähendab meie kodukandiliikumise netiaadressil sõna „Capriole”. Ratsutamiskunstis tähistab see ühe kõige keerulisema harjutuse nimetust. Samas on see muistse tantsu üks keeruline element, milles tantsijad mänglevalt õhku karates löövad jalad kokku. Sümboliseerigu see siis kodukandiliikumise poolt. Noored klubi liikmed soovisid seda nime ja vanadel polnud ka paremat pakkuda. Ja muidugi kõlab see nimi väga hästi ja meelde jäävalt!

Veelgi enam, Kodukandiliikumise ja ratsaspordiklubi „Lagedi Kanged Kargajad” koduleheküljel olevast foorumist kasvas mõne aastaga välja ülipopulaarne, nüüdseks juba ligi pooletuhande liikmega Capriole Hobufoorum. Sellel foorumil, eelmise aasta sügis-talvel meie klubi poolt korraldatud hobuteemalise fotokonkursi finaali jõudnute fotosid (kolmkümmend parimat), oligi võimalik kõigil Lagedi Derbyt vaatama tulnud külalistel vaadata suures telgis. Ja vaatajaid oli pidevalt - ju siis oli, mida vaadata.

Viimase ala parimate autasustamisel sai ära parandatud kogu võistluse käigus silma hakanud tõsiselt suur korralagedus - nimelt vahetasid korraldajad Rae valla aukodaniku, härra **Sven Sagrise** välismaise, raskelt hääldatava kirjaga nokamütsi, meie oma kodukandiliikumise klubi nokamütsi vastu, millel ees ilutsemas netiaadress: www.capriole.ee

Ain Unt
Kodukandiliikumise ja ratsaspordiklubi „Lagedi Kanged Kargajad”